

AZ ÉLET MOZIJÁBÓL

(Románc a libákról)

Ami libáról irtak már románcot, hogy végre el merem mondani a Szegedre került emdeni libák románcát is. A történet meglehetősen régi, harminc évesnél is öregebb, aztán meg a szereplői sem élnek már.

Akkor történt, mikor az egyszeri földművelésügyi miniszter, fölségélyezési akciója során, programjába vette a fajbaromfi-osztogatást. (Igaz ugyan, hogy különféle hivatalok is kaptak baromfiakat, de ez más lapra tartozik, nem illik vele dicsekedni.) Elég abból annyi, hogy az orpingtónok mellett felvonultak az emdeni libák.

Egy szegedi egyesülés, tanyai kör, szintén igénybe kívánta venni a miniszter bőkezűségét s nyújtotta panaszát, szélesen fejtegetve az áldást, ami az ajándékból fakad. Nem is késett a válasz, a libák megérkeztek, huszonnégy gyönyörű pihés állat, élvezet a nézésük. (Már mint hogy annak, aki rájuk néz.)

Azán következett az akció lebonyolítása, a szétosztás. Természetes dolog és önzésnek semmiképpen sem minősíthető, hogy az első példányokat a tisztikar tartotta meg, jelesen az elnök, az alelnök, a titkár, a pénztáros, a zászlótartó, továbbá az elnök, az alelnök, a titkár, pénztáros és a zászlótartó sógora, helyesebben sógornője. Azért jutott néhány példány külsőfelekezetbelieknek is azzal, hogy a használati utasítást a legközelebbi szakelőadón kapják meg.

Nem árulok zsákban sem macskát, sem libát, azért előre kijelentem, hogy a szóban forgó tanyarészen a libák még mindig a régi faj alapján szaporodnak, gyarapodnak s az emdeni stílusból nem lett semmi.

Az egyik menyecske ugyanis panaszos levelet intézett az elnökhöz, mondván a többek közt:

— Igazán csodálom, kedves sógor, a pártoskedését, amit nem tudok mire magyarázni. Nekem olyan libát küldött, kedves sógor, amelyikből csak háromfőtálya liter zsírt tudtam kiolvasztani, míg a Privinszkyné másfél litert kapott. Elvárom, hogy a legközelebbi libaosztásnál kiköszörüljön a csorbát, különben vége a barátságunk.

A legtekintélyesebb választmányi tag mint a forogtató, úgy rontott be az elnökhöz.

— Ezek libák? Kutya nélkül nem tudtam megérteni a husát, olyan kemény volt. Pedig a fogamnak semmi hiánya.

Mindenkinek akadt panasz, valóságos társadalmi felfordulás támadt a tanyán, összeveszés, harag, vagy legalább is nehezteles, — amely tényállás rövid vázlatából nyilvánvaló, hogy miért nem tudták az emdeni libák megnevesíteni a szegedi fajtát.

(Olasz flegrma)

Olaszországban járt barátunk meséli ezt a történetet, amelynek szemtanúja volt.

Nápolyi kávéház előtt ül egy bankigazgató, akit nyugodt természetéről ismernek, hiába olasz. Látnál nagy bozontos kutya fekszik.

Az ember újságot olvas, amikor ott terem egy utcai borbély, szerszámát kipakkolja s a kutya elé térdel.

— Megnyírom! — mondja röviden.

Olaszországban ugyanis az élelmes emberek egyellen alkalmat se szalasztanak el, ha néhány garast kereshetnek.

— Jó, hangzik röviden az újság mögöl.

Nyír, vág, dolgozik a talián annélkül, hogy az igazgató ránézne. Végre felóra múlva megszólal a borbély.

— A homlokán csitrit hagyok.

— Jó.

Újabb tíz perces munka után.

— A farka végén bojt marad...

— Jó.

Végre föláll az olasz és mély hajlongások közt elenti.

— Készen vagyok.

— Jó, feleli a bankigazgató és tovább olvas.

— Signore, kérem a díjamat

— Miféle díjat?

— A kutya megnyírásáért.

— Kérje a gazdájától. A kutya nem az enyém.

— Hát kié?

— Mit tudom én? Mit bánom én?

(A súlyos ítélet)

Ítéletet hirdetnek.

— Wolford Enokot a járásbírósg nyolc napi fogházra taksálja. A felebbviteli bíróság az ítéletet helyben hagyja, csak a rendelkező részét helyezi hatályon kívül.

Már vennének elő más ügyeket, de Enok rendületlenül áll a helyén, szemét szigorúan lesütve a padozatra.

— Elmehe, mondja az elnök. Megértette az ítéletet?

— Megértettem, motyogja fanyar hangon, de nem vagyok beleállapodva.

— Szóval felebbez, soknak találja a nyolc napot?

— Azt már nem, inkább leülöm.

— Akkor mit akar?

— Azt mondják meg leginkább a tekintetes urak, mi lesz most a kis házammal, meg a fertály földemmel? Idevaló születés vagyok, itt gyűttek világra a kis cselédek is, mit csináljak idegenben?

— Miért kellene idegenbe mennie? Ha leülte a nyolc napot, hazamehet.

— Hát nem helyez a tekintetes bíróság a határon kívül?

— Ugyan! — nevet az elnök.

— Mert hogy azt mondták az előbb s mánn találgatni kezdtem, hogy a rácsokhoz, vagy az olajokhoz kerülök-e? De így van mégis csak a legjobban. Na, Istennek ajánlom.

(A rántott csirke)

Almássy Endre színigazgató korában volt a társulatnak egy lobbanékony tagja, aki élénk barátságot szőtt a bánatos özvegygel. Önagyságát ugyan olyan indokolással választották el az urától, hogy belerengtek a törvényszék épületének pillérei. — Ő azért mégis özvegynek nevezte magát, nyilván a rövidség kedvéért.

Ott lógott állandóan a színház körül, felvonás-

közökben egynémely Histrióval a Stefánlán győnyörködött az orgonavirág illatában, — a színész azonban büszkén verte mégis önkebelét.

— A leghűbb teremtés, akit valaha ismertem. Csak engem szeret.

— Mihelyt kiteszed a lábod a városból, mondta Solymossy Sándor a szerelmesnek, máris megcsal. Mit mondjak többet, a rendező pályaudvarnál se tartasz s ő máris rendezi az újabb ügyét.

— Nézd, adta be a derekát a hős, végtére ennek ki vagyok téve. Azért biztosítalak, hogy a hír vétele után még mindig nyugodtan tudok leülni egy tál rántott csirke elé.

Közben történt, hogy a színészt Nagyváradra hívták vendégszereplésre. Pontos kiszámítás szerint, mikor zegerkezett, az állomáson egy postás hangosan kiabálja a nevét.

— Sürgönye van.

El nem tudta képzelni, mi baj történt otthon, izgatottan bontja fel, ennyi van bennne.

— Eheled a csirkét, Sándor.

Bob.

Hirek

11.8. Vasárnap, Róm. kath. D. Hatv. vas. Protestáns D. Aranka. Nap két 7 óra 19 perckor, nyugszik 5 óra 11 perckor.

Egyetemi könyvtár vasár- és ünnepnap zárva. Somogyi-könyvtár zárva. Múzeum nyitva déli 10-től fél 1-ig.

Szegeden a gyógyszerárak körül szolgálatot tartanak: Apró Jenő, Kossuth Lajos-sugárút 59. (Tel. 1996.) Borbély József, Tisza Lajos-körút 20. (Tel. 2268.) Gerle Jenő, Klauzál-tér 3. (Tel. 1359.) Moldván Lajos, Ujszeged, Vedres-u. 1. (Tel. 1846.) Nagy Gy. örökösök, Boldogasszony-sugárút 31. (Tel. 2125.) Selmeczi Béla, Somogyi-telep. (Tel. 3425.)

— Szeged képviselői a szolnoki kereskedelmi kongresszuson. Vasárnap, mint ismeretes, Szolnokon kongresszust tartanak a tiszamenti városok kereskedelmi és ipari érdekeltségei. A kongresszus egyik legfontosabb kérdése a Tisza vízirejének, mint kereskedelmi hajóutnak a kihasználása lesz. A kongresszuson Szegedet a város részéről Berzenczey Domokos műszaki főtanácsos, dr. Tonelli Sándor iparkamarai főtitkár és Klebelsberg Kunó kultuszminiszter, mint Szeged országgyűlési képviselője képviseli.

— Ügyvédi jubileum. Dr. Varró Ignác, volt nagykikindai ügyvéd, th. vármegyei főügyész, aki az elszakadásig a szegedi ügyvédi kamara tagja volt és Trianon után Budapestre költözött, most ünnepli 50 éves ügyvédi jubileumát. A ritka évfordulóról a szegedi ügyvédi kamara is megemlékezett és megleghangu átiratban üdvözölte a jubilánst.

— Az iparosok és a kereskedők a házaló ügyek ellen. Szombaton délelőtt nagyobb kereskedő- és iparosküldöttség jelent meg a polgármesternél, hogy Szeged kereskedő- és iparostársadalma számára a városi hatóság védelmét kérje a házaló idegen ügynökök ellen. A polgármester kijelentette a küldöttség előtt, hogy a panaszt jogosultnak tartja és utasítani fogja a hivatalfőnököket, hogy hivatalaiból tiltsák ki ugy a kereskedelmi, mint az ipari ügynököket. A küldöttség tagjai ezután azt panaszolták el, hogy néhány városi intézmény sokszor budapesti árut szerez be, így például a köztisztasági üzem legutóbb egy kétezerpengős számlalógépet hozott Budapestről, pedig azt ennyiért Szegeden is megkaphatta volna. A polgármester megígérte, hogy kivizsgálja a sérelmet.

— Szabadegyetemi előadás. A Ferenc József Tudományegyetem Barátainak Egyesülete a régi élet nyelvi emlékei címen előadást tart csütörtökön délután 6 órakor az egyetem jogi karának I. számú tantermében (központi egyetem, II. emelet). Előadó dr. Mészöly Gedeon egyetemi tanár. Belépés díjtalan.

x Van-e már jegye a Zsidó Nőegylet koncertjére?

— Halálozás. Steiner József, ismert szegedi iparos, ma hosszú szenvedés után elhunyt. Temetése hétfőn délután 4 órakor lesz a Báró Jósikucca 21. számú gyászházából. Özvegye, Margit leánya és rokonai gyászolják.

— Készülődés az ipartestületi választásra. A szegedi ipartestület előjárósága kedden ülést tart, amelyen megválasztják az elnökséget és a számvizsgálókat jelölő bizottságot. Az ipartestület elnöksége a napokban felhívta az egyes szakosztályokat, hogy az előjárósági tagsági jelöléseket ejtsék meg és a jelöléseket február 20-án délig nyújtsák be a titkári hivatalban. Az egyes szakosztályok számarányuknak megfelelően jelölnek tagokat, az előjárósági tagok száma összesen hatvan.

— Rendbehozna egy járhatatlan Somogyi-telepi utat. Széll József Somogyi-telepi plébános a telep lakosainak népes küldöttségét vezette szombaton Somogyi polgármester elé. A küldöttség elpanaszolta, hogy a hóolvadás következtében a jezsuiták kertje mellett elvezető út víz alá került és járhatatlanná vált, ezért a XXIII. uccába a lakosok csak nagy kerülővel juthatnak be. Arra kéri a telepiek a várost, hogy hozassa rendbe a járhatatlan utat. A polgármester közölte a küldöttséggel, hogy az út rendbehozását felvette a szükségmunkák programjába és így arra rövid időn belül sor kerül.

— Hiheletlennek látszik és mégis igaz, hogy a kereskedő akárhánszor a beszerzési ár feléért is odaadja az árut, csak hogy helyet csináljon raktárában és a pénzt forgassa. A leltári vásár a nagyszerű bevásárlási alkalom, ha azt olyan komolyan és szószerint hajtják végre, mint Lusztig Imre Széchenyi-tér 2. szám alatti üzletében teszi. A térről visszamaradt, de egyáltalán nem elavult, vagy divatját mult árról van itt szó, amely óriási tömegben talál és vár vevőre. Női harisnyákban például óriási a választék és már 60 fillérért is lehet egészen jót kapni, de a selyemharisnyák is bámulatosan olcsók. U yanez áll a férfiharisnyákra is. Kötöttárukban minden található itt, elkezdve a gyapjukabáttól, pullover, oroszkan át a férfi divatkabátig, amit nők, férfiak és gyermekek részére ezen a téren produkál ez a fejlett ipar. És minden a legjobb kivitelben és legdivatosabb színekben. Garadával láthatók kombinék, reformnadrágok, vállkendők, gyapjusálak, kötött és bélelt keztyűk, nemkülönben svájci és azeri sapkák minden változatban és olcsó áron. Ennek megfelelően élnek Lusztig Imrénél a kereslet is, úgy, hogy alig győzik a kiszolgálást.

PATKÁNY
és egérirtó
szereink kiválóak. Szállítók:
RATLIN, Budapest, Nagymező u. 26. Telefon 128-92.